

กฎหมายอาญา

มาตรา 1 - 58 , 107 - 208

(บรรยายครั้งที่ 9)

อ.นวรรตน์ กลิ่นรัตน์

25 กรกฎาคม 2563

มาตรา ๕๖ (ใหม่)

ผู้ใดกระทำความผิดที่มีโทษจำคุกหรือปรับ และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินห้าปีไม่ว่าจะลงโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามหรือลงโทษปรับ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้น

(๑) ไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หรือ

(๒) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือเป็นโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ

(๓) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วเกินกว่าห้าปี แล้วมากระทำความผิดอีก โดยความผิดในครั้งหลังเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

และเมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และ สิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความ ผิด หรือการรู้สึก ความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น หรือเหตุอื่นอัน ควรปรานีแล้ว ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้น มีความผิดแต่รอการ กำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะ เป็น โทษจำคุกหรือปรับ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง เพื่อให้ โอกาสกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนดแต่ต้อง ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ ก็ได้

3

รอการกำหนดโทษปรับ หลังแก้มาตรา 56

ฎ. 1459/2560 พรบ.ภาพยนตร์ ม.82 ผู้กระทำผิดต้อง ระวังโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีก วันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท อยู่ในเกณฑ์ที่จะรอการกำหนดโทษ ปรับได้ เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนเห็น ควรให้ออกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดีต่อไป โดยรอการ กำหนดโทษปรับให้แก่จำเลย

ฎีการอการกำหนดโทษฐานผลิตพืชกระท่อม

ฎ.1664/2560 พืชกระท่อมที่ต้มเสร็จและนำมาผสมกับยาแก้ไอแล้วนั้นมีปริมาตรเพียง 3,000 มิลลิลิตร ซึ่งเท่ากับ 3 ลิตร โดยไม่ปรากฏว่าปริมาตร 3,000 มิลลิลิตรนั้นมีพืชกระท่อมผสมอยู่เท่าไร เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองเคยกระทำความผิดมาก่อน กรณีมีเหตุสมควรรอการกำหนดโทษให้จำเลย

จำเลยถูกฟ้องมาหลายกระทงในฟ้องเดียวกัน
กรณีนี้ต้องดูโทษเป็นรายกระทงไป ถ้าแต่ละ
กระทงจำคุกไม่เกิน 5 ปี แล้วรอการลงโทษได้
(ฎ 789/2524,1102/2525)

ลดโทษหนึ่งในสามแล้วเหลือโทษเกิน 5 ปี
ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะรอได้
(ฎ.2682/2560)

ไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หมายความว่า
ต้องได้รับโทษจำคุกจริงๆ ถ้าในคดีก่อนศาลลงโทษ
จำคุก 3 เดือน แต่โทษจำคุกรอไว้ 2 ปี อย่างนี้ไม่ถือว่า
ได้รับโทษจำคุกจริงๆ ศาลในคดีหลังรอเข้าได้ เพราะไม่
อยู่ในเงื่อนไขข้อห้าม กล่าวคือ รอแล้วรออีกได้
(ฎ.1983/2497)

เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนนั้น คดีก่อนนั้นต้องถึงที่สุดแล้ว
ถ้าคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ แม้ตัวจะถูกขังระหว่างการพิจารณาอยู่
ในเรือนจำก็ถือว่ายังไม่ปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน
(ฎ.6900/2544, 1925/2547)

หากปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษที่
กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ ก็ยังรอลงโทษได้เพราะมาตรา
56 ยกเว้นไว้ (ฎ.715/2549)

มาตรา 58

เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์ หรือเจ้าพนักงานว่า **ภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในคดีก่อนบวกรวมเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกรวมโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลัง แล้วแต่กรณี**

แต่ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตามมาตรา 56 ผู้นั้นมีได้กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ให้ผู้นั้นพ้นจากการที่จะถูกกำหนดโทษหรือถูกลงโทษในคดีนั้น แล้วแต่กรณี

บวกรวมเข้ากับทำผิดซ้ำ ถ้าคดีหลังกระทำผิดก่อน บวกรวมไม่ได้เพราะยังไม่ทำผิดซ้ำ (ฎ. 9377/2539, 5377/2543, 3523/2545, 6465/2547, 2115/2548, 1289/2561)

ฎ.1289/2561 การขอนับโทษต่อการบวกรวมโทษเป็นคนละกรณีกันกล่าวคือการนับโทษต่อเป็นกรณีตามมาตรา 22 ซึ่งให้เริ่มนับแต่วันมีคำพิพากษาเว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น อันเป็นกรณีที่คดีก่อนศาลพิพากษาลงโทษจำคุกโดยไม่รอการลงโทษ แล้วคดีหลังพิพากษาลงโทษจำคุกเช่นกัน จึงจะสามารถนำโทษจำคุกคดีหลังไปนับต่อจากโทษจำคุกในคดีก่อนได้ ส่วนการบวกรวมโทษนั้น การที่ศาลมีคำพิพากษาคดีหลัง (คือคดีนี้) จะบวกรวมโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลังได้นั้นต้องเป็นกรณีที่ความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์หรือ เจ้าพนักงานว่าภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 (กำหนดเวลารอการลงโทษ) ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้นซึ่งเป็นไปตาม ป.อ.มาตรา 58 แต่**จำเลยกระทำความผิดคดีนี้ก่อนที่ศาลในคดีก่อนจะมีคำพิพากษา** กรณีจึงไม่เข้าเกณฑ์ที่จะบวกรวมโทษได้

การที่ศาลจะนำโทษในคดีหลังมาบวกได้ต้องปรากฏ
ข้อเท็จจริงว่าจำเลยเป็นคนเดียวกับจำเลยในคดีก่อน
(ฎ.3400/2541,3732/2548) ถ้ายังไม่ปรากฏในศาล
ชั้นต้นบวกไม่ได้ แต่ปรากฏในชั้นฎีกาภายหลังก็มา
บวกภายหลังได้ (ฎ.4344/2561)

ฎ. 4344/2561 จำเลยให้การรับสารภาพทุกข้อหาตามฟ้องโจทก์ต่อมาในระหว่างนัดฟัง
คำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องขอให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่รอกการ
ลงโทษไว้ในคดีอาญาของศาลเยาวชน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง โดย
ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบถามและโจทก์ไม่ได้นำสืบว่าจำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีก่อนที่
โจทก์ขอให้บวกโทษ การที่ศาลชั้นต้นนำโทษจำคุกที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนบวกเข้ากับโทษ
ในคดีนี้ของจำเลยจึงไม่ถูกต้อง

ชั้นอุทธรณ์ จำเลยอุทธรณ์โต้แย้งดุลพินิจในการลงโทษจำคุกของศาลชั้นต้นโดยขอให้
ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุก และในชั้นฎีกาโจทก์ฎีกาขอให้นำโทษจำคุกที่รอกการ
ลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกเข้ากับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้โดยแนบคำพิพากษาในคดีก่อนที่
ขอให้บวกโทษมาท้ายฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาและส่งสำเนาให้จำเลยแก้ฎีกา จำเลยไม่ยื่น
คำแก้ฎีกาภายในกำหนดคดีค้านว่าคำพิพากษาที่ขอให้บวกโทษแนบท้ายฎีกาของโจทก์ไม่
ถูกต้องแต่อย่างใด กรณีถือได้ว่าจำเลยได้ยอมรับในข้อที่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีก่อนที่
ขอให้บวกโทษและ**ความได้ปรากฏแก่ศาลแล้ว** ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจนำโทษจำคุกที่รอกการ
ลงโทษไว้ในคดีอาญาก่อนของศาลเยาวชนและครอบครัวมาบวกเข้ากับโทษในคดีนี้ได้

- แม้โจทก์ไม่ได้บรรยายมาในฟ้องและไม่ได้ขอเบิกโทษ ก็เบิกได้
(ฎ.3400/2541, 3732/2548)

- โทษที่ศาลรอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนแล้วจะนำมาบวกกับคดีหลัง
ถ้าคดีหลังจำเลยกระทำผิดพร้อมกันหลายคดี นำโทษคดีก่อนมาบวกได้
ครั้งเดียว (ฎ.863/2534, 5054/2549)

- ในกรณีที่มีการรอกการลงโทษในคดีก่อนหลายคดี ศาลที่พิพากษาคดี
หลังก็มีอำนาจที่จะบวกโทษที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนทุกคดีเข้ากับ
โทษในคดีหลังได้ (ฎ.7619/2546)

ถ้าจำเลยไม่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดี
ก่อนและมากระทำผิดในระหว่างรอกการลงโทษ โจทก์
จะต้องนำสืบให้ได้ความ ถ้าโจทก์อ้างแต่เพียงว่า ตาม
ทะเบียนประวัติอาชญากรรมจำเลยเคยถูกศาลในคดีก่อน
จำคุกแล้วมา กระทำผิดอีกโดยไม่นำสืบข้อเท็จจริงให้
ศาลเห็นศาลบวกโทษที่รอไว้ในคดีก่อนไม่ได้ถ้าโจทก์อ้าง
แต่เพียงว่าตามทะเบียนประวัติอาชญากรรมจำเลยเคย
ถูกศาลในคดีก่อนจำคุกแล้วมากระทำผิดอีกโดยไม่นำสืบ
ข้อเท็จจริงให้ศาลเห็น ศาลบวกโทษที่รอไว้ในคดีก่อน
ไม่ได้ (ฎ.3834/2531, 5054/2549)

ถ้าจำเลยให้การว่า “ขอให้การรับสารภาพตามฟ้อง ” ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยและบวกการลงโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับคดีนี้ได้ เพราะโจทก์ได้กล่าวมาฟ้องด้วยแล้ว (ฎ.5248/2546 (ป)), 664/2520) แต่ถ้าจำเลยให้การเจาะจงว่า “ขอให้การรับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามฟ้อง” ย่อมไม่รวมถึงเรื่องที่จำเลยถูกรอลงโทษจำคุกไว้ในคดีก่อนไม่ใช่กระทำผิดเมื่อโจทก์ไม่สืบพยาน ศาลจึงบวกโทษไม่ได้ (ฎ.387/2525, 2834/2531, 7008/2540)

ศาลในคดีหลังไม่มีอำนาจ ที่จะไปลดโทษในคดีก่อนที่ศาลอื่นรอการลงโทษไว้ เพราะไม่ใช่ผู้พิจารณาคดีนั้น
(ฎ.5613/2543)

คดีหลังศาลต้องลงโทษจำคุกจริงๆ ถึงจะนำโทษ
ในคดีก่อนมาบวก ถ้าในคดีหลังศาลไม่ได้ลงโทษ
จำคุกจริงๆ แต่เปลี่ยนเป็นวิธีการสำหรับเด็กหรือ
เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขัง ศาลจะเอาโทษในคดี
ก่อนมาบวกไม่ได้ ฎ.1208/2509, 2742/2544)

คดีก่อนก็ต้องลงโทษจริง ๆ

- ฎ 5307/2560 คดีก่อนจำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 14 ปี โดยไม่
รอกการลงโทษ หากแต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม
ตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชน ม.142 (1) ซึ่งเป็นวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน มีกำหนด
5 ปี หลังจากนั้นภายในกำหนดเวลาที่ถูกคุมความประพฤติซึ่งเป็นเงื่อนไขในการ
ปล่อยตัวจำเลยในคดีก่อน จำเลยกลับมากระทำผิดในคดีนี้อีกหลังมีอายุพ้นเกณฑ์
การเป็นเยาวชน ซึ่งชอบที่จะว่ากล่าวไปตามวิธีการที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะใน
พ.ร.บ.ศาลเยาวชน ไม่อาจนำมาเทียบเคียงว่ากรณีเช่นนี้ของจำเลยเป็นการกลับมา
กระทำผิดภายในกำหนดเวลาที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนตามความหมายของ
ป.อ. มาตรา 58 ฉะนั้น แม้คดีนี้พิพากษาให้ลงโทษจำคุกก็ไม่อาจนำโทษจำคุกของ
จำเลยในคดีก่อนมาบวกคดีนี้ได้

- ตามมาตรา 58 วรรคสอง ถ้าหากภายหลังกำหนดที่ศาลรอกการลงโทษแล้วจำเลยไม่กระทำผิดอีกก็ถือว่าพ้นโทษและไม่เคยถูกลงโทษมาเลย ซึ่งย่อมมีผลว่าถือว่าไม่เคยต้องโทษมาเลยจะมาเพิ่มโทษเขาไม่ได้ (ฎ. 1382 / 2529)
- คดีก่อนที่รอกการลงโทษไว้ยังไม่ถึงที่สุด ศาลในคดีหลังนำโทษที่รอมาบวกไม่ได้ (ฎ.2023/2541)
- โทษคดีก่อนกับคดีหลังไม่ต้องเป็นความผิดฐานเดียวกัน (ฎ.40/2546)

ตัวอย่างคดีทั้งนับโทษต่อและบวกโทษ

ฎ.1095-1096/2560 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดต่อ พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ โดยแยกฟ้องเป็นสองสำนวน และมีคำขอให้นับโทษของจำเลยแต่ละสำนวนต่อกัน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้รวมพิจารณาคดีทั้งสองสำนวนเข้าด้วยกัน การกระทำของจำเลยในแต่ละสำนวนจึงเป็นความผิดต่างกรรมกัน การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 โดยเรียงกระทงลงโทษจำเลยในสำนวนแรก จำคุก 25 ปี และปรับ 1,000,000 บาท และสำนวนที่สองจำคุก 25 ปี และปรับ 1,000,000 บาท จึงเป็นการนับโทษจำคุกของจำเลยทุกกระทงในสองสำนวนติดต่อกันแล้ว แม้ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษายกคำขอให้นับโทษต่อ ก็เป็นเพียงการพิพากษาเกินเลยไปเท่านั้น ไม่ทำให้คำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่ถูกต้องแต่อย่างใด เมื่อศาลชั้นต้นนับโทษต่อกันแล้ว จึงต้องรวมโทษทั้งสองสำนวนเข้าด้วยกัน และนำโทษจำคุก 6 เดือนที่รอกการลงโทษไว้ในอีกคดีมาบวกด้วย

ฎ. 6222-6323/2561 เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในภายหลังว่าศาลอุทธรณ์ในคดีที่โจทก์อ้างนำมาเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษจำเลย มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและรอลงโทษ จึงไม่อาจพิพากษาเพิ่มโทษจำเลยได้ แต่ขณะที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษายังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว การเพิ่มโทษจำเลยในคดีนี้จึงมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ตามป.วิ.อ. มาตรา 190 บัญญัติให้แก้ไขคำพิพากษาซึ่งอ่านแล้วได้เฉพาะถ้อยคำที่เขียนหรือพิมพ์ผิดพลาด มิได้บัญญัติรวมถึงการแก้ไขกรณีมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยไว้ แม้คดีนี้จะถึงที่สุดไปแล้ว แต่เมื่อข้อผิดพลาดเล็กน้อย เพิ่งปรากฏต่อศาลฎีกา เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมอาศัยอำนาจตามป.วิ.พ.มาตรา 143 ประกอบป.วิ.อ.มาตรา 15 ศาลฎีกาขอที่จะแก้ไขเรื่องเพิ่มโทษจำเลยให้ถูกต้องได้เพราะมิใช่เป็นการกลับหรือแก้คำวินิจฉัยในคำพิพากษาเดิม

แม้คดีก่อนที่โจทก์อ้างนำมาเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษจำเลยจะเพิ่มโทษจำเลยไม่ได้เพราะคดีก่อนศาลให้รอลงโทษจำคุกจำเลย แต่เมื่อความปรากฏแก่ศาลจากฎีกาของจำเลยในชั้นนี้ว่าภายในกำหนดระยะเวลาที่รอลงโทษไว้ในคดีก่อนจำเลยกระทำความผิดคดีนี้อีก ศาลฎีกาต้องนำโทษจำคุกที่รอลงโทษไว้ในคดีก่อนมา**บวกเข้ากับโทษในคดีนี้ตาม ป.อ.มาตรา 58 1**ได้ แม้โจทก์มิได้บรรยายฟ้องและขอให้บวกโทษในคดีดังกล่าวเข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ก็ตาม

มาตรา 92 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลา**ห้าปี**นับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้น**หนึ่งในสาม**ของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา 93 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้า
และได้กระทำความผิดใดที่จำแนกไว้ในอนุมาตราต่อไปนี้ซ้ำใน
อนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายใน
เวลา**สามปี**นับแต่วันพ้นโทษก็ดี ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิด
ซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะ
พิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้น**ถึง**
หนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

ข้อสอบสมัยเนฯ สมัย 71

คำถาม คดีแรกนายเตี้ยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก 6 เดือนฐานบุกรุก
เคหสถาน ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 364 นายเตี้ยไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน
ศาลจึงพิพากษาให้รอกการลงโทษจำคุกไว้ 2 ปี ตามมาตรา 56 นายเตี้ยกระทำความผิดในคดี
ดังกล่าวขณะที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และไม่ใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ ต่อมาในระหว่างรอกการลงโทษ นายเตี้ยมากระทำความผิดในข้อหาบุกรุก
เคหสถานซ้ำในอนุมาตราเดียวกัน ศาลในคดีหลังพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายเตี้ย 3 เดือน
แต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษกักขังมีกำหนด 3 เดือน แทนโทษจำคุก

ให้วินิจฉัยว่า

- (1) การเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษกักขังแทนโทษจำคุกชอบหรือไม่
- (2) ศาลในคดีหลังจะนำโทษจำคุกที่รอกการลงโทษไว้ในคดีแรกมาบวกกับโทษ
ในคดีหลังได้หรือไม่ และ
- (3) ศาลในคดีหลังจะเพิ่มโทษนายเตี้ยกึ่งหนึ่ง ได้หรือไม่

ธงคำตอบ

นายเตี้ยกระทำความผิดฐานบุกรุกเคหสถาน ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 364 ซึ่งศาลในคดีแรกพิพากษาให้จำคุก 6 เดือน แต่ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้
2 ปี **ถือว่านายเตี้ยไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน** ศาลในคดีหลังจึงพิพากษาให้ลงโทษ
กักขังในเตี้ย 3 เดือน แทนโทษจำคุกได้ การที่ศาลในคดีหลังเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษ
กักขัง 3 เดือนแทนโทษจำคุก จึงชอบด้วย **มาตรา 23** แล้ว

นายเตี้ยกระทำความผิดคดีหลังภายในกำหนดเวลาที่ศาลในคดีแรกรอกการ
ลงโทษจำคุกไว้ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 แต่ศาลในคดีหลังพิพากษาให้
ลงโทษกักขังนายเตี้ย 3 เดือน แทนโทษจำคุก **ย่อมถือไม่ได้ว่านายเตี้ยถูกลงโทษจำคุก**
จึงนำโทษจำคุกที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกเข้ากับโทษจากขังในคดีหลังตาม
มาตรา 58 ไม่ได้

การเพิ่มโทษนายเตี้ยกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมาย
อาญา **มาตรา 93** นายเตี้ยจะต้องกระทำความผิดซ้ำใน
อนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษจำคุกอยู่ใน
คดีแรกหรือภายในเวลา 3 ปี นับแต่วันพ้นโทษคดีแรกและ
ศาลในคดีหลังจะพิพากษาลงโทษนายเตี้ยถึงจำคุก จึงให้เพิ่ม
โทษที่จะลงแก่นายเตี้ยกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับ
ความผิดครั้งหลัง เมื่อศาลในคดีแรกพิพากษาให้รอการลงโทษ
จำคุกนายเตี้ยและศาลในคดีหลังมิได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก
นายเตี้ย ศาลในคดีหลังจึงไม่อาจเพิ่มโทษนายเตี้ยกึ่งหนึ่งได้

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

คุ้มครองเจ้าพนักงาน ป้องกัน
ไม่ให้ราษฎรกระทำผิดต่อ
เจ้าพนักงาน